

Opinia Komitetu Regionów „Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (2014–2020)”

(2012/C 225/12)

KOMITET REGIONÓW

- Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji Europejskiej o dalsze stosowanie funduszu EFG po roku 2013, popierając w szczególności utrzymanie niektórych aspektów zaktualizowanego zakresu i kryteriów interwencji, które wprowadzone zostały w roku 2009.
- Wyraża ubolewanie z powodu decyzji Rady dotyczącej zaniechania po 31 grudnia 2011 r. kontynuacji środków wprowadzonych na zasadzie odstępstwa w związku z kryzysem.
- Zaleca, by wobec wsparcia udzielanego przez EFG w ramach filaru przedsiębiorczości stosowano wyższe stawki współfinansowania niż wobec innych filarów, by zachęcać do zakładania przedsiębiorstw i wspierać przedsiębiorczość.
- Sprzeciwia się propozycji rozszerzenia EFG na rolników i podkreśla, że negocjacje w sprawie umów handlowych muszą zapewnić spójność z celami wspólnej polityki rolnej,
- Podkreśla, że obecne rozporządzenie umożliwia państwom członkowskim wyznaczenie regionów, które mogą złożyć wniosek o wsparcie z EFG bezpośrednio; dlatego też zachęca państwa członkowskie do częstszego korzystania z tej opcji.
- Jest zdania, że we wniosku powinny znaleźć się wyraźniejsze odniesienia do władz lokalnych i regionalnych, szczególnie w art. 8 ust. 2, w którym należy stwierdzić, że wnioski powinny zawierać informacje dotyczące procedury konsultacji z władzami lokalnymi bądź regionalnymi oraz określać agencje odpowiedzialne za realizację pakietu środków, i w art. 11 ust. 4 dotyczącym wytycznych dla władz lokalnych bądź regionalnych w zakresie wykorzystywania EFG.

Sprawozdawca	Gerry BREEN (IE/PPE), członek Rady Miasta Dublina oraz Władz Regionu Dublina
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) COM(2011) 608/3 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Uważa, że Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest istotnym narzędziem pozwalającym na interwencję w razie wystąpienia zwolnień na dużą skalę. Dzięki niemu możliwe jest niedopuszczenie do długoterminowego bezrobocia w okresie trudnej sytuacji na rynku pracy. Narzędzie to pełni również funkcję ważnego mechanizmu Unii Europejskiej, dowodzącego solidarności z osobami, które straciły pracę.

2. Przyjmuje do wiadomości, że EFG okazał się pomocny dla około 10 % pracowników zwolnionych z pracy w UE w latach 2009–2010 oraz że 40 % pracowników objętych Funduszem zostało ponownie włączonych do rynku pracy⁽¹⁾. Wzywa ponownie Komisję Europejską i państwa członkowskie do poprawy współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz z innymi zainteresowanymi środowiskami w zakresie wdrażania EFG.

3. Popiera Europejski Fundusz Społeczny (EFS) w zakresie propagowania długoterminowych strategii dotyczących aktywnego uczestnictwa w rynku pracy oraz wdrażania inicjatyw na rzecz przeciwdziałania bezrobociu i podejmowania wczesnej interwencji. Stoi jednak na stanowisku, iż w okresie kryzysu na rynku pracy niezbędne jest wykorzystanie mechanizmów szybkiego reagowania, takich jak EFG.

4. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji Europejskiej o dalsze stosowanie funduszu EFG po roku 2013, popierając w szczególności utrzymanie niektórych aspektów zaktualizowanego zakresu i kryteriów interwencji, które wprowadzone zostały w roku 2009. Odnotowuje, że rosnąca liczba wniosków o dofinansowanie złożonych od tego czasu stanowi jasny dowód na to, że interwencje są potrzebne w przypadkach zwolnień dotyczących 500 lub mniej pracowników, niemniej przyjmuje do wiadomości, że dotychczasowe wykorzystanie funduszu EFG plasuje się znacznie poniżej indykatywnego limitu budżetowego.

5. Wspiera wysiłki na rzecz ulepszenia i uproszczenia procedury związanej z EFG, ale sugeruje, że kluczowe wyzwania dotyczące przyszłości tego funduszu nadal związane są z koniecznością przeobrażenia go w:

- mechanizm błyskawicznej reakcji z prawdziwego zdarzenia, który byłby skuteczniejszy i sprawniejszy;
- odpowiednie i interesujące narzędzie dla państw członkowskich, które borykają się z problemem zwolnień pracowników na dużą skalę; w tym celu należałoby uprościć procedury, zwiększyć poziom współfinansowania i wprowadzić większą elastyczność w wykorzystaniu funduszu;

— instrument zapewniający dodatkowość, który wykraczałby poza środki zapewniane przez inne fundusze UE i dopełniał je, a także uzupełniałby środki wymagane w myśl prawa krajowego lub wspólnotowego bądź umów zbiorowych.

6. Uważa, że proponowane objęcie funduszem EFG rolników, którzy zostali pokrzywdzeni przez zapisy umów handlowych, ilustruje podstawowy brak spójności między polityką handlową UE a jej polityką rolną.

7. Jest zdania, że rozszerzenie EFG na sektor rolny jest bardzo radykalną zmianą, jeśli chodzi o charakter tego funduszu i obawia się, że propozycja ta tworzy tak naprawdę dwa odrębne fundusze EFG – jeden dla pracowników sektora rolnego, drugi dla innych pracowników – opartych na różnych kryteriach, procedurach aplikacyjnych, zasadach zarządzania i mechanizmach kontroli finansowej.

8. Rozumie motywy wysunięcia tej propozycji ale wyraża wątpliwość, czy EFG i inne proponowane mechanizmy reagowania kryzysowego powinny znajdować się poza obrębem wieloletnich ram finansowych.

9. Wyraża ubolewanie z powodu decyzji Rady dotyczącej zaniechania po 31 grudnia 2011 r. kontynuacji środków wprowadzonych na zasadzie odstępstwa w związku z kryzysem⁽²⁾, zwłaszcza w momencie, gdy wiele gospodarek boryka się ze skutkami bieżącego „kryzysu zadłużeniowego” i ze związaną z tym presją na rynek pracy oraz pogarszającymi się warunkami socjalnymi. Ponadto ubolewa, że decyzja ta została podjęta w czasie, gdy liczba wniosków składanych do EFG znacząco wzrosła w wyniku wprowadzonego w 2009 r. odstępstwa i gdy uwidaczniają się pozytywne skutki funduszu.

10. Podkreśla, że decyzja Rady nie powinna wpłynąć niekorzystnie na negocjacje w sprawie proponowanego EFG na lata 2014–2020.

Zakres wykorzystania EFG

11. Z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie EFG na właścicieli zarządzających małymi, średnimi i mikro przedsiębiorstwami oraz na osoby prowadzące działalność na własny rachunek, ale sugeruje udzielenie dalszych wyjaśnień co do stosowania EFG w odniesieniu do tych ostatnich ze względu na różnice występujące w poszczególnych państwach członkowskich w zakresie statusu bezrobocia takich osób.

12. Popiera możliwość stosowania EFG na niewielkich rynkach pracy lub w wyjątkowych okolicznościach, ale sugeruje, by Komisja Europejska przygotowała dalsze wytyczne dotyczące

⁽¹⁾ COM(2011) 500 final.

⁽²⁾ Rada ds. Zatrudnienia, 1 grudnia 2011 r.

kryteriów, które powinny być uwzględniane w sytuacjach tego typu. Podkreśla, że należy brać pod uwagę skutki zwolnień w danej miejscowości lub regionie, a nie tylko ich bezwzględną liczbę.

13. Popiera włączenie finansowania inwestycji w aktywa rzeczowe dla osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz jednostek uruchamiających działalność gospodarczą, gdyż wzmocni to pakiet usług wspieranych przez EFG i zaleca, by wobec wsparcia udzielanego przez EFG w ramach filaru przedsiębiorczości stosowano wyższe stawki współfinansowania niż wobec innych filarów, by zachęcać do zakładania przedsiębiorstw i wspierać przedsiębiorczość.

14. Podkreśla, że działania w zakresie dostępu do szkolenictwa wyższego są obecnie ograniczane cyklem akademickim, gdyż termin zwolnienia ogranicza możliwość pokrycia przez EFG czesnego zwalnianym pracownikom przez pełne dwa lata. Proponuje w związku z tym, by znieść obecne ograniczenia lub by skoncentrować środki na wstępie, by umożliwić pokrycie czesnego zwalnianym pracownikom w ramach EFG przez przynajmniej dwa pełne lata.

15. Podkreśla, że EFG należy wykorzystywać do wspierania środków dodatkowych, a nie jako instrument zastępujący działania, które winny być podejmowane zgodnie z przepisami krajowymi lub wspólnotowymi bądź zapisami układów zbiorowych. Zwraca uwagę na zaistniałe przypadki sprzeczności między celami EFG a nieelastycznym charakterem niektórych ram polityk krajowych, co może ograniczać skuteczność funduszu. W związku z tym zachęca państwa członkowskie do postrzegania EFG jako okazji do wypracowania nowych i dynamicznych strategii wspierania zwalnianych pracowników.

16. Z zadowoleniem odnosi się do propozycji, by umożliwić państwom członkowskim zmianę pakietu pomocniczego dla pracowników poprzez dodanie innych działań kwalifikowanych. Domaga się ustalenia maksymalnego okresu (na przykład jednego miesiąca), w którym Komisja Europejska zgodzi się na proponowane zmiany.

Proces składania wniosków – szybsza interwencja i uproszczone procedury

17. Docenia wolę instytucji UE, by przyspieszyć procedury dotyczące składania wniosków oraz ich zatwierdzania, lecz ubolewa, że wniosek nie zawiera odpowiednich zapisów, które umożliwiłyby uczynienie z EFG rzeczywistego mechanizmu szybkiej reakcji.

18. Stoi na stanowisku, iż niektóre rozwiązania mające poprawić skuteczność EFG mogą prowadzić w rzeczywistości do zwiększenia obciążeń administracyjnych i wzrostu kosztów dla władz odpowiedzialnych za wdrożenie. Podkreśla, że surowsze wymogi w zakresie kontroli i sprawozdawczości mogą doprowadzić do sytuacji, w której EFG stanie się w okresie kryzysu na rynku pracy mniej atrakcyjnym wyborem dla państw członkowskich.

19. Uznaje, że w związku z brakiem jakichkolwiek krajowych przepisów dotyczących zwolnień, bezpośrednio i wcześniej zaangażowanie pracowników lub ich przedstawicieli w proces składania wniosków byłoby korzystne i proponuje, by władze zachęcały pracowników do udziału w tym procesie poprzez wykazanie, że otrzymają oni dodatkowe wsparcie w ramach EFG (poza wsparciem statutowym).

20. Proponuje także, by w art. 8 ust. 2 zapisano, iż wnioski powinny zawierać profil zwalnianych pracowników i wstępną ocenę ich potrzeb w zakresie kształcenia i szkoleń oraz ich planów, jeśli chodzi o zakładanie przedsiębiorstw, by opracować odpowiedni pakiet zindywidualizowanego wsparcia w celu spełnienia wymogów pracowników i oczekiwań ze strony funduszu.

21. Proponuje, by nie tylko partnerzy społeczni, lecz także państwa członkowskie miały obowiązek konsultowania się z odpowiednimi władzami lokalnymi i regionalnymi w trakcie procesu aplikacyjnego oraz by we wnioskach jasno określono procedurę ich wdrażania, w tym procedurę koordynacji między agencjami oraz procedurę komunikowania się z pracownikami i informowania ich o dostępnym wsparciu, a także procedurę składania wniosku.

22. Proponuje, by wytyczne w sprawie składania wniosków uwzględniały także informację dotyczącą rynku pracy, a zwłaszcza unijnej panoramy umiejętności⁽³⁾, tak by środki finansowane przez EFG były lepiej dostosowane do potrzeb unijnego rynku pracy. Uważa ponadto, że można by było wykorzystać dodatek na koszty przeniesienia, o którym mowa w rozporządzeniu EFG, do wspierania działań na rzecz wypełniania przez pracowników luk kompetencyjnych na rynkach pracy w innych częściach UE.

23. Z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz uproszczenia kwalifikowalności kosztów, jednakże doświadczenie wskazuje, że państwa członkowskie niechętnie ponoszą wydatki przed rozpatrzeniem wniosku o wsparcie z EFG. Wskazuje w związku z tym, że prowadzi to do niepotrzebnych opóźnień i rozczarowania pracowników oraz osłabia skuteczność i wiarygodność EFG. Sugeruje zatem, że potrzebna jest większa pewność, jeśli wsparcie dla pracowników ma być zapewnione szybko.

24. Zaleca, by następne porozumienie międzyinstytucjonalne przyspieszyło proces zatwierdzania, a w przeciwnym razie proponuje, by Komisja Europejska dokonywała wobec państw członkowskich doraźnej płatności po początkowej ocenie i weryfikacji wniosku, w celu zapewnienia większej pewności, uwzględnienia krytycznego znaczenia czynnika czasu przy zwolnieniach oraz ograniczenia opóźnień w zapewnianiu wsparcia z EFG zwalnianym pracownikom.

⁽³⁾ Zob. inicjatywę przewodnią strategii „Europa 2020”: „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”.

25. Wyraża nadzieję, że jakość wniosków poprawi się w miarę coraz większego zaznajamiania się z EFG i zachęca pod tym względem państwa członkowskie do gromadzenia wspólnej wiedzy o funduszu i jego wykorzystaniu. Sugeruje ponadto, by Komisja Europejska wskazała ekspertów z doświadczeniem w zakresie procesu aplikacyjnego EFG, którzy mogliby doradzać przed złożeniem wniosku i wymieniać się doświadczeniem z potencjalnymi nowymi wnioskodawcami.

Stawki współfinansowania

26. Komitet bierze pod uwagę decyzję Rady w sprawie przywrócenia 50-procentowej stawki (z dniem 1 stycznia 2012 r.), lecz nadal opowiada się za zapewnieniem wyższej od proponowanej stawki współfinansowania dla EFG w celu rozwiązania problemu braku środków na współfinansowanie i podniesienia atrakcyjności funduszu.

27. Uważa, że sugerowany model dostosowania stawki współfinansowania (50 %–65 %) jest niewłaściwy.

28. Z zadowoleniem odnosi się do wprowadzenia zapisów dotyczących pokrywania kosztów związanych z działaniami przygotowawczymi, działaniami w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji oraz działaniami w zakresie kontroli i sprawozdawczości podejmowanymi przez władze odpowiedzialne za realizację wniosków o dofinansowanie z EFG (art. 7. ust. 3) i proponuje, by nie stanowiło to więcej niż 5 % łącznych kosztów.

Objęcie sektora rolnego Europejskim Funduszem Dostosowania do Globalizacji

29. Sprzeciwia się propozycji rozszerzenia EFG na rolników i podkreśla, że negocjacje w sprawie umów handlowych muszą zapewnić spójność z celami wspólnej polityki rolnej.

30. Uważa, że rozszerzenie funduszu o sektor rolny, a w konsekwencji umożliwienie rolnikom dostosowania ich działalności w rolnictwie lub poza tym sektorem, jest częściowo niezgodne z deklarowanym celem wspólnej polityki rolnej dotyczącym utrzymania działalności rolnej we wszystkich regionach i dążeniem do ochrony różnorodności tego sektora na szczeblu europejskim.

31. Zapytuje – w kontekście zredukowanego pułapu budżetowego, rozszerzenia grupy beneficjentów i starań podejmowanych z myślą o uatrakcyjnieniu funduszu EFG oraz poprawie dostępu do niego – czy równowaga proponowanej alokacji środków jest zgodna z celem funduszu w sytuacji, gdy maksymalna wielkość kwoty zarezerwowanej na sektor rolny wynosi 2,5 mld EUR (z 3 mld EUR w całym budżecie). Sugeruje, że kwota ta wydaje się za wysoka, jeśli EFG ma być instrumentem szybkiej interwencji, a za niska, by zrekompensować rzeczywiste straty prognozowane dla sektora rolnego i spożywczego w wypadku zawarcia niektórych dwustronnych umów handlowych.

32. Mając na uwadze te podstawowe zastrzeżenia wobec objęcia sektora rolnego zakresem EFG, Komitet pragnie poczynić szereg innych uwag na temat tego aspektu wniosku, a mianowicie:

— uważa, że wniosek zbyt ogólnikowo określa okoliczności, w których stosowano by EFG na rzecz rolników indywidualnych; w szczególności brakuje jasności co do tzw. „korekt” w działalności rolnej wprowadzanych w odpowiedzi na uwarunkowania rynkowe;

— jest ponadto zdania, że proponowane procedury uzyskiwania wsparcia z EFG dla sektora rolnego wymagają przyjęcia przez Komisję Europejską szeregu aktów delegowanych, co wymagałoby dalszego rozważenia;

— stoi na stanowisku, że zapewnianie wsparcia przez okres trzech lat od realizacji umowy handlowej jest niewystarczające zważywszy, że skutki tego rodzaju umów dla działalności rolnej mogą nie być natychmiastowe;

— sugeruje, by objęcie sektora rolnego Funduszem EFG nie ograniczało się jedynie do rolników i pracowników rolnych, ale dotyczyło zindywidualizowanego wsparcia dla pracowników i dostawców funkcjonujących także w obszarze usług pochodnych (takich jak przetwórstwo spożywcze), na które umowy handlowe również wywierają wpływ.

33. Przyjmuje do wiadomości, że środków z funduszu nie należy przeznaczać na wsparcie dochodowe rolników pokrzywdzonych przez zapisy umów handlowych. Uważa, że powiązania z Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFFROW) nie zostały ujęte we wniosku w wystarczającym zakresie i sugeruje, by Komisja Europejska bardziej je uszczegółowiła.

Rola władz lokalnych i regionalnych

34. Podkreśla, że państwa członkowskie nie wykorzystały w pełni potencjału władz lokalnych i regionalnych w zakresie wykorzystywania EFG i powołuje się na zasadę partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów⁽⁴⁾ odnośnie do przygotowywania i realizacji wniosków EFG oraz monitorowania i oceny skuteczności funduszu.

35. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń sugeruje, że efektywność EFG zwiększa się z chwilą przyjęcia przez agencje na szczeblu lokalnym skoordynowanego podejścia do opracowania i wdrażania skoordynowanego pakietu środków dla pracowników i z chwilą ustanowienia lokalnych punktów kontaktowych, które zapewniają jasne i spójne porady oraz wskazówki dla zwalnianych pracowników.

36. Podkreśla, że obecne rozporządzenie umożliwia państwom członkowskim wyznaczenie regionów, które mogą złożyć wniosek o wsparcie z EFG bezpośrednio; dlatego też zachęca państwa członkowskie do częstszego korzystania z tej opcji, zwłaszcza w wypadku regionów, które posiadają kompetencje w zakresie szkoleń i edukacji lub odgrywają rolę we wspieraniu i rozwijaniu przedsiębiorstw. Uważa, że pomogłoby to uporać się z opóźnieniami w składaniu wniosków i rozwiązać kwestie związane z możliwością ich rozpatrywania na szczeblu

⁽⁴⁾ Partnerstwo i wielopoziomowe sprawowanie rządów w rozumieniu rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące funduszy strukturalnych oraz innych funduszy UE (COM(2011) 615 final).

krajowym zważywszy, że ministerstwu krajowym często brakuje niezbędnych możliwości i zasobów, by zaplanować, a następnie świadczyć lokalne bądź regionalne usługi wsparcia.

37. Proponuje, aby Komisja Europejska utworzyła bazę danych dotyczących wdrażania sprawdzonych rozwiązań oraz by wytyczne dotyczące składania wniosków (o których mowa w art. 12 ust. 2) zawierały kryteria w sprawie partnerstwa wielopoziomowego.

38. Uważa, że podczas trwającego „kryzysu zadłużeniowego” i wynikającej z tego presji na budżety publiczne można rozważyć rozszerzenie EFG na przypadki, w których dochodzi do istotnych zwolnień pracowników sektora publicznego oraz gdy ma to negatywne konsekwencje dla rynku pracy w obrębie niektórych gospodarek lokalnych bądź regionalnych.

39. Jest zdania, że we wniosku powinny znaleźć się wyraźniejsze odniesienia do władz lokalnych i regionalnych,

szczególnie w art. 8 ust. 2, w którym należy stwierdzić, że wnioski powinny zawierać informacje dotyczące procedury konsultacji z władzami lokalnymi bądź regionalnymi oraz określać agencje odpowiedzialne za realizację pakietu środków, i w art. 11 ust. 4 dotyczącym wytycznych dla władz lokalnych bądź regionalnych w zakresie wykorzystywania EFG.

40. Stoi na stanowisku, że należy ulepszyć kanały komunikacji, tzn. ustanowić a) bardziej przejrzyste linie komunikacji między władzami odpowiedzialnymi za zarządzanie EFG, od Komisji Europejskiej poprzez władze krajowe oraz lokalne i regionalne; oraz b) ustanowić skuteczniejszą i zindywidualizowaną komunikację z pracownikami będącymi beneficjentami wsparcia. W związku z tym proponuje, by utworzyć stronę internetową umożliwiającą składanie wniosków, która zawierałaby ogólną informację, oraz portal internetowy, który pozwoliłby na poufną wymianę danych osobowych między zwolnionymi pracownikami a agencjami wsparcia.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

motyw (10)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Podczas przygotowywania skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te środki, które znacząco przyczyniają się do zwiększenia szans zwolnionych pracowników na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do reintegracji zawodowej lub zaangażowania w nowe działania co najmniej 50 % objętych pomocą pracowników w okresie 12 miesięcy od daty złożenia wniosku.	Podczas przygotowywania skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te środki, które znacząco przyczyniają się do zwiększenia szans zwolnionych pracowników na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do reintegracji zawodowej lub zaangażowania w nowe działania co najmniej 50 % objętych pomocą pracowników w okresie 12 miesięcy od daty <u>zatwierdzenia wniosku o dofinansowanie</u> złożenia wniosku.

Uzasadnienie

Między złożeniem wniosku a jego zatwierdzeniem upływa przeciętnie od 12 do 17 miesięcy. Wiele państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych nie jest w stanie udostępnić środków finansowych w tym terminie. Wymóg, by co najmniej 50 % pracowników już w okresie 12 miesięcy od daty złożenia wniosku znalazło nową pracę w niektórych wypadkach doprowadzi do tego, iż nie będą składane żadne wnioski o pomoc finansową.

Poprawka 2

Art. 4 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 4</p> <p>Kryteria interwencji</p> <p>2. Na niewielkich rynkach pracy lub w wyjątkowych okolicznościach, w przypadku odpowiednio uzasadnionym przez składające wniosek państwo członkowskie, wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu może zostać uznany za dopuszczalny, mimo iż nie wszystkie kryteria określone w ust. 1 lit. a) lub b) są spełnione, jeżeli zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i lokalną gospodarkę. Państwo członkowskie określa, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 1 lit. a) i b) nie jest całkowicie spełnione.</p>	<p>Artykuł 4</p> <p>Kryteria interwencji</p> <p>2. Na niewielkich rynkach pracy lub w wyjątkowych okolicznościach, w przypadku odpowiednio uzasadnionym przez składające wniosek państwo członkowskie, <u>jak np. w wypadku najmniejszych państw członkowskich lub regionów najbardziej oddalonych</u>, wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu może zostać uznany za dopuszczalny, mimo iż nie wszystkie kryteria określone w ust. 1 lit. a) lub b) są spełnione, jeżeli zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i lokalną gospodarkę. Państwo członkowskie określa, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 1 lit. a) i b) nie jest całkowicie spełnione.</p>

Uzasadnienie

W motywie 6 wniosku jest mowa o takiej możliwości, dlatego też ze względu na większą pewność prawa stosowne byłoby uwzględnienie jej w jednym z artykułów. Ponieważ w rozporządzeniu dotyczącym EFG mówi się wyraźnie o regionach najbardziej oddalonych, uważamy, że istotne jest, zgodnie z art. 349 TFUE, by było jasne, iż w tym wypadku mówimy o takich właśnie regionach, by mogły one korzystać z szeregu odstępstw umożliwiających im pełny udział w tym funduszu. Trzeba też pamiętać, że wśród regionów najbardziej oddalonych są regiony europejskie o najwyższym wskaźniku bezrobocia i że ich niewielkie gospodarki nie umożliwiają rozwoju przedsiębiorstw zatrudniających tylu pracowników, by można było starać się o wsparcie z EFG, w związku z czym znalazłyby się w wyraźnie niekorzystnym położeniu.

Poprawka 3

Artykuł 8 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wniosek zawiera następujące informacje:</p> <p>a) uzasadnioną analizę związku między zwolnieniami a poważnymi zmianami strukturalnymi w kierunkach światowego handlu, lub poważnymi zakłóceniami gospodarki lokalnej, regionalnej lub krajowej, spowodowanymi nieoczekiwanym kryzysem lub nową sytuacją rynkową w sektorze rolnym w państwie członkowskim, wynikającymi z umowy handlowej paraflowanej przez Unię Europejską, zgodnie z art. XXIV GATT lub wielostronnym porozumieniem zawartym w ramach Światowej Organizacji Handlu zgodnie z art. 2 lit. c). Analiza ta opiera się na informacjach statystycznych i innych informacjach, na poziomie najodpowiedniejszym dla wykazania, że spełnione zostały kryteria interwencji określone w art. 4;</p> <p>b) wstępną ocenę liczby zwolnień zgodnie z art. 5, i objaśnienie zdarzeń, które doprowadziły do tych zwolnień;</p> <p>c) w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne zwalniających przedsiębiorstw, dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, sektorów oraz kategorie pracowników, którzy mają być objęci pomocą;</p> <p>d) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową oraz na zatrudnienie;</p> <p>e) szacowany budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług świadczonych na rzecz pracowników, którzy mają być objęci pomocą;</p> <p>f) terminy, od których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia zindywidualizowanych usług dla pracowników objętych zwolnieniami i działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 7 odpowiednio ust. 1 i 3;</p> <p>g) w stosownych przypadkach procedury konsultacji z partnerami społecznymi lub innymi odpowiednimi organizacjami;</p>	<p>Wniosek zawiera następujące informacje:</p> <p>a) uzasadnioną analizę związku między zwolnieniami a poważnymi zmianami strukturalnymi w kierunkach światowego handlu, lub poważnymi zakłóceniami gospodarki lokalnej, regionalnej lub krajowej, spowodowanymi nieoczekiwanym kryzysem lub nową sytuacją rynkową w sektorze rolnym w państwie członkowskim, wynikającymi z umowy handlowej paraflowanej przez Unię Europejską, zgodnie z art. XXIV GATT lub wielostronnym porozumieniem zawartym w ramach Światowej Organizacji Handlu zgodnie z art. 2 lit. c). Analiza ta opiera się na informacjach statystycznych i innych informacjach, na poziomie najodpowiedniejszym dla wykazania, że spełnione zostały kryteria interwencji określone w art. 4;</p> <p>b) wstępną ocenę liczby zwolnień zgodnie z art. 5, i objaśnienie zdarzeń, które doprowadziły do tych zwolnień;</p> <p>c) w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne zwalniających przedsiębiorstw, dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, sektorów oraz kategorie pracowników, którzy mają być objęci pomocą;</p> <p>d) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową oraz na zatrudnienie;</p> <p>e) <u>profil zwalnianych pracowników oraz wstępną ocenę ich potrzeb w zakresie kształcenia i szkoleń oraz możliwości zakładania przez nich przedsiębiorstw;</u></p> <p>f) szacowany budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług świadczonych na rzecz pracowników, którzy mają być objęci pomocą;</p> <p>g) terminy, od których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia zindywidualizowanych usług dla pracowników objętych zwolnieniami i działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 7 odpowiednio ust. 1 i 3;</p> <p>g) w stosownych przypadkach procedury konsultacji <u>z ze zwalnianymi pracownikami lub ich przedstawicielami, partnerami społecznymi, władzami lokalnymi i regionalnymi</u> lub innymi odpowiednimi organizacjami;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>h) oświadczenie o zgodności pomocy z EFG z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie, że zindywidualizowane usługi nie zastępują środków, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, i które wynikają z prawa krajowego lub układów zbiorowych;</p> <p>i) źródła współfinansowania krajowego;</p> <p>j) w stosownych przypadkach, wszelkie dalsze wymogi, jakie mogą zostać ustanowione w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 4 ust. 3.</p>	<p>h) oświadczenie o zgodności pomocy z EFG z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie, że zindywidualizowane usługi nie zastępują środków, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, i które wynikają z prawa krajowego lub układów zbiorowych;</p> <p>j) <u>wykazanie jego dodatkowości w stosunku do istniejących krajowych środków wsparcia oraz synergii z istniejącymi programami operacyjnymi w ramach funduszy strukturalnych;</u></p> <p>ik) źródła współfinansowania krajowego;</p> <p>jl) w stosownych przypadkach, wszelkie dalsze wymogi, jakie mogą zostać ustanowione w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 4 ust. 3.</p>

Uzasadnienie

Dodano powyższe punkty, by zapewnić lepsze dostosowanie wniosków o wsparcie z EFG do potrzeb i oczekiwań zwalnianych pracowników oraz by zagwarantować, że finansowane działania stanowią pełne uzupełnienie unijnych i krajowych ram polityk.

Poprawka 4

Artykuł 11 ust. 4

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystania, monitorowania i oceny EFG. Komisja może również dostarczać informacji na temat korzystania z EFG europejskim i krajowym partnerom społecznym.</p>	<p>Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystania, monitorowania i oceny EFG. Komisja <u>może dostarczyć również dostarczać informacji jasnych wytycznych</u> na temat korzystania z EFG europejskim i krajowym partnerom społecznym <u>oraz władzom lokalnym i regionalnym.</u></p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 5

Artykuł 13 ust. 1

Określenie wkładu finansowego

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Komisja, na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 3, uwzględniając w szczególności liczbę objętych pomocą pracowników, proponowane działania i szacunkowe koszty, ocenia i proponuje w możliwie najkrótszym terminie kwotę ewentualnego wkładu finansowego, który może zostać przyznany w ramach dostępnych środków. Kwota ta nie może przekraczać 50 % całości szacowanych kosztów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. e) lub 65 % tych kosztów w przypadku wniosków złożonych przez państwo członkowskie, na terytorium</p>	<p>Komisja, na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 3, uwzględniając w szczególności liczbę objętych pomocą pracowników, proponowane działania i szacunkowe koszty, ocenia i proponuje w możliwie najkrótszym terminie kwotę ewentualnego wkładu finansowego, który może zostać przyznany w ramach dostępnych środków. Kwota ta nie może przekraczać <u>60-50</u> % całości szacowanych kosztów, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. e) lub <u>75-65</u> % tych kosztów w przypadku wniosków złożonych przez państwo członkowskie, na terytorium</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
którego co najmniej jeden region na poziomie NUTS II kwalifikuje się w ramach celu „Konwergencja” funduszy strukturalnych. Komisja oceni tego rodzaju przypadki i zdecyduje, czy uzasadnione jest współfinansowanie na poziomie 65 %.	którego co najmniej jeden region na poziomie NUTS II jest <u>„słabiej rozwinięty” z punktu widzenia kwalifikuje się w ramach celu „Konwergencja”</u> funduszy strukturalnych <u>badź który otrzymuje wsparcie w ramach europejskiego mechanizmu stabilności lub rozporządzenia w sprawie bilansu płatniczego.</u> Komisja oceni tego rodzaju przypadki i zdecyduje, czy uzasadnione jest współfinansowanie na poziomie <u>75</u> 65 %.

Uzasadnienie

W propozycji Komisji Europejskiej brakuje jasności, pewności i wyważenia. W kontekście decyzji podjętej 1 grudnia 2011 r. przez Radę ds. Zatrudnienia w sprawie przywrócenia stawki współfinansowania do wysokości 50 %, poprawka proponuje wyższą podstawową stawkę współfinansowania oraz wyższą stawkę dla państw członkowskich najbardziej dotkniętych obecnym kryzysem zadłużeniowym. Powinno to pomóc w rozwiązaniu problemu braku środków na współfinansowanie i zapewnić państwom członkowskim większą pewność przy składaniu wniosku.

Bruksela, 3 maja 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO